02/07/2020

Η Οσία Μελώ – Μια αγία με παράξενο όνομα

/ Βίοι Αγίων

Η Οσία Μελώ εορτάζει το Σάββατο μεταξύ 1ης και 7ης Ιουλίου εκάστου έτους.

Στην Κω, στην περιοχή νοτιοδυτικά του Ασκληπιείου και περίπου 150 μέτρα δυτικά από τη θέση Κοκκινόνερο (ιαματικές πηγές) βρίσκεται το παλαιότατο εκκλησάκι («μοναστηράκι») της Οσίας Μελούς. Η οσία είναι η μοναδική αγιασμένη γυναικεία μορφή, που φαίνεται ότι ήταν ντόπια, αν και ακόμη δεν γνωρίζουμε την καταγωγή της.

Παρά την έλλειψη ιστορικών στοιχείων η μνήμη της Οσίας διατηρήθηκε στη συνείδηση του λαού και η λατρεία της φθάνει σε εμάς αδιάκοπη από τα βάθη των αιώνων.

Κάποτε η αβέβαιη ετυμολογική προέλευση του ονόματός της οδήγησε σε αμφισβήτηση της ιστορικότητας της Οσίας, η οποία, τελικά, επιβεβαιώνεται από τη δημοσίευση κατά το έτος 1972/3 μ.Χ. ενός χειρογράφου του τέλους του 15ου αιώνα μ.Χ. (Παρισινός Κώδικας με αριθμό 1362) με στιχηρά γραμμένα προς τιμήν της

.

Ο Ιάκωβος Ζαρράφτης παραθέτει τη μαρτυρία ότι **κατά το έτος 1018 μ.Χ. κάποιος ασκητής έκτισε μοναστήρι πλησίον του Ι. Ναού της Οσίας Μελούς και ζούσε εκεί θεραπεύοντας τους πιστούς που έφθαναν κοντά του, υποδεικνύοντάς τους τα ιαματικά ύδατα**. **Μάλιστα, μέχρι τις μέρες μας σώζονται τα ερείπια του κελλιού του ασκητή περίπου 50 μέτρα υψηλότερα από το ναΐσκο** (προς νότον).

Ξένοι αρχαιολόγοι που επισκέφθηκαν το εκκλησάκι, κατά το έτος 1933 μ.Χ., εξέφρασαν τη γνώμη ότι προέρχεται από τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους.

Τα λίγα στοιχεία που κατέχουμε από το βίο της Οσίας προέρχονται από τους ύμνους του μητροπολίτη Μητροφάνη. Σύμφωνα με μελέτη του καθηγητή Ζαχαρία Τσιρπανλή ο συγγραφέας τους κατείχε τον αρχιερατικό θρόνο της μητροπόλεως Ρόδου, κατά την περίοδο της Ιπποτοκρατίας στη Δωδεκάνησο, και είχε υπό την ποιμαντική του ευθύνη και την Κω, καθώς οι ιππότες δεν επέτρεπαν τη χειροτονία αρχιερέων στα άλλα νησιά. **Η πρόσφατη μεταπτυχιακή εργασία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κώου και Νισύρου κ. Ναθαναήλ, στην οποία δημοσιεύεται και η επιγραφή του Ναού, επιβεβαιώνει αυτά τα συμπεράσματα, καθώς δίνει τη χρονολογία «1483 μηνί Ἰουλίῳ»**.

Από τα στιχηρά του Μητροπολίτου Μητροφάνη διαπιστώνουμε ότι πριν από την αναχώρησή της από τον κόσμο για να επιδοθεί στη ζωή της ασκήσεως, η Οσία μοίρασε τα υπάρχοντά της σε όσους είχαν ανάγκη. Αμέσως μετά αποτραβήχθηκε σε ορεινό τόπο, όπου, στερούμενη ακόμη και τα αναγκαία, αφιερώθηκε στην άσκηση. Μέσα σε συνθήκες ψύχους, λόγω του υψομέτρου, κατόρθωσε να λιώσει το σώμα και τα πάθη της. Για την επιλογή της να απομονωθεί στο δύσβατο τόπο της Βουρρίνας ο Μητροπολίτης Μητροφάνης παρομοιάζει την Οσία με ερημικό πελεκάνο, ο οποίος απομακρύνεται από την επαφή με τους πολλούς, για να επικοινωνήσει με το Θεό.

Ενδιαφέρον έχει η παρατήρησή του ότι αφού, από τη μεγάλη της ταπείνωση, εκοιμήθη ανάμεσα στους βράχους, ο τόπος έγινε προσκύνημα του λαού με συνέπεια να οικοδομηθεί ναός («τέμενος») της Οσίας. Αυτό το σχόλιο ταιριάζει με τη μορφολογία του εδάφους στην περιοχή που έχει ανεγερθεί το εκκλησάκι. Στη νότια πλευρά βρίσκεται βράχος, πάνω στον οποίο είναι στερεωμένος ο νότιος τοίχος του ναού. Ο βράχος αυτός θα μπορούσε να ταυτίζεται με την κατοικία της, αλλά και το σημείο στο οποίο εκοιμήθη και ετάφη. Στο εκκλησάκι σώζονται ίχνη τοιχογραφιών.

Η Οσία εμφανίζεται συχνά σε Κώους, κοντά στο ναό της, ανάμεσα σε τριαντάφυλλα δηλώνοντας την ευαισθησία και την αγνότητά της. Η παρουσία της νησί και ήδη το όνομά της ι όλο και πιο γνωστή.

ς Οσίας να εορτάζεται κάθε

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος πλ. α’. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Τὴν φιλέρημον κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν, Μελὼ τὴν Ὁσίαν, Κώου τὸ καύχημα, πόνοις διαλάμψασαν, καὶ χάριν λαβοῦσα ἄνωθεν• τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ φαιδρύνασαν, τοῖς δὲ πιστοῖς, τοῖς προσιοῦσιν αὐτῇ, προχέουσαν εὐωδίας ἰάσεων• αἰτουμένην δὲ πᾶσιν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
(Ποίημα τοῦ Μητροπολίτου Κώου καὶ Νισύρου Ναθαναήλ)

Πηγή: diakonima.gr